ستاد ملی زن و خانواده از مسیر قانونی خارج شد

در حالی که بنا بود ستاد ملی زن و خانواده تمام قوانین و مصوبات مربوط به زنان را از روی کاغذ به میدان عمل بیاورد حالا این ستاد به محفلی برای دور کردن بیش از پیش زنان از مطالباتشان تبدیل شده است

گزارش
زهرا چیذری

ستاد ملی زن و خانواده حالا دیگر به یک برند بازی‌های سیاسی تبدیل شده است؛ ستادی که در دولت یازدهم یک بار هم تشکیل جلسه نداد اما در دولت دوازدهم این ستاد کار ویژه خود را پیدا کرده به گونه‌ای که شخص رئیس جمهور که تاکنون زیر بار تشکیل جلسات این ستاد نمی‌رفت حالا دومین جلسه ستاد را هم برگزار کرد. جلسه نخست ستاد در ابتدای دولت دوازدهم و با کارویژه تصویب شاخص‌های عدالت جنسیتی و استفاده از تجربه‌های جهانی برای تعیین شاخص‌های آن تشکیل شد و جلسه دوم در روزهای منتهی به انتخابات مجلس یازدهم؛ جلسه‌ای که طی آن یک بار دیگر رئیس جمهور پای وزیر زن را به میان کشید و تأکید کرد: «دست رئیس جمهور را برای انتخاب وزیر زن باز بگذارند.» اینکه چه کسی بناست تا دست رئیس جمهور را برای انتخاب وزیر زن باز بگذارد معلوم نیست همچنان که شاید بودن یک زن در میان اعضای کابینه در برابر مطالبات جامعه زنان اهمیتی نداشته باشد اما انگار رئیس جمهور خوب بلد است چگونه از ظرفیت ستاد ملی زن و خانواده در راستای اهداف سیاسی بهره‌گیری کند و خوب می‌داند چگونه می‌تواند برای جلب مشارکت سیاسی، زنان را به میدان بکشاند. در این میان ستاد ملی زن و خانواده هم عملاً از مسیر اصلی خود خارج شده تا محفلی برای تصویب و اجرای سیاست‌هایی شود که در عمل نه فقط به نفع زنان نیست بلکه آنها را از حق و حقوق‌شان دور می‌کند و حتی منجر به شکل‌گیری خشونت‌هایی علیه آنان می‌شود؛ خشونت‌های از جنس خشونت سیاسی!

بازخوانی اظهارات رئیس جمهور درباره زنان به خصوص در بزنگاه‌های سیاسی و نیاز به مشارکت آنان قابل تأمل است. دکتر حسن روحانی در آستانه انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم در یکی از سخنرانی‌هایش تصریح کرد: «جای زن در آشپزخانه نیست» اما از سوی دیگر ترجیح داد طی چهار سال دولت یازدهم حتی یک جلسه ستاد ملی زن و خانواده را برگزار نکند! این در حالی است که کارویژه اصلی ستاد ملی زن و خانواده، پیگیری مطالبات حوزه زنان و خانواده است. رئیس جمهور اما در دولت دوازدهم زیر بار تشکیل جلسات ستاد ملی زن و خانواده رفته و تاکنون دو جلسه از این ستاد تشکیل شده است ولی خروجی این جلسات نشان می‌دهد، ستاد ملی زن و خانواده از اهداف و کارکرد اصلی خود منحرف شده است. نشانه‌های این انحراف را هم می‌توان در تصویب شاخص‌های عدالت جنسیتی و یا تبدیل این ستاد به یک میتینگ انتخاباتی مشاهده کرد. انحراف جلسه ستاد ملی زن و خانواده از کارکرد اصلی‌اش اما زنان را بیش از پیش از مطالبات‌شان دور می‌کند چراکه در عمل هیچ جایی برای پیگیری مطالبات واقعی قاطبه زنان جامعه باقی نمی‌ماند.

■ ستادی برای پیگیری مطالبات زنان و خانواده

آیین‌نامه تشکیل ستاد ملی زن و خانواده، بهمن ماه ۸۹ با شش ماده در شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید و مصوبه این آیین‌نامه نیز در ۲۶ شهریور ۹۰ تصویب شد. هدف از تشکیل این ستاد هم تقویت و تحکیم نهاد مقدس خانواده و پاسداری از قداست آن و استوار ساختن روابط خانوادگی بر پایه حقوق و اخلاق اسلامی و حفظ و ارتقای جایگاه زنان در تراز جمهوری اسلامی عنوان شد. این ستاد برای حذف تمام موازی‌کاری‌هایی که در حوزه‌های مختلف در زمینه فعالیت‌های امور بانوان وجود داشت تشکیل شد و بنا شد ستاد ملی زن و خانواده تمام فعالیت‌های مختص زنان را از روی کاغذ به میدان عمل بیاورد. به بیان دیگر این ستاد تشکیل شد تا زمینه‌های اجرایی شدن منشور حقوق و مسئولیت‌های زن تراز جمهوری اسلامی ایران که در سال ۸۳ به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده بود، ضمانت اجرایی پیدا کند. بر اساس اصل ۱۳۸ قانون اساسی تمام مصوبات این ستاد طبق مجوز هیئت وزیران، لازم‌الاجراست و تمامی سازمان‌ها و دستگاه‌هایی که به موضوع زنان و خانواده می‌پردازند، موظفند براساس مصوبات ستاد اقدام کنند و نتایج اقدامات خود را به این ستاد گزارش دهند. بسیاری از مصوبات حوزه زنان و خانواده نظیر افزایش مرخصی زایمان و بیمه زنان خانه‌دار از دل ستاد ملی زن و خانواده بیرون آمده است؛ مصوباتی که هر چند اجرایی نشده اما موضوعاتی آرمانی در حوزه زنان و خانواده به شمار می‌آید که در صورت اجرایی شدن می‌تواند به بسیاری از چالش‌های این حوزه پایان دهد.

■ جلسات ستاد ملی زن و خانواده در دولت‌های مختلف

در دولت دهم ستاد ملی زن و خانواده شش جلسه تشکیل داد. نتیجه برگزاری این جلسات تصویب ۱۳ مصوبه بود که دولت و دستگاه‌های اجرایی ملزم به اجرای این مصوبات بودند.

در ششمین جلسه این ستاد در اردیبهشت ماه سال ۹۲ مقرر شد کمیته تخصصی توانمندسازی، کارآفرینی و اشتغالزایی زنان و خانواده ذیل شورای عالی اشتغال تصویب شود. همچنین تصویب کلیات طرح بیمه زنان خانه‌دار و تشکیل جلسه کارگروه تخصصی به منظور بررسی نحوه اجرایی‌شدن طرح بیمه زنان خانه‌دار و افزایش مدت مرخصی زایمان برای مادران از شش ماه به ۹ ماه و در نظر گرفتن دو هفته مرخصی برای همسرانشان و تصویب برنامه اجرایی طرح ملی آموزش زوج‌های جوان از دیگر نتایج این جلسه بود.

این ستاد در تمام چهار سال دولت یازدهم حتی یک بار هم تشکیل جلسه نداد. در دولت دوازدهم تغییراتی که در حوزه زنان اتفاق افتاد و جابه‌جایی معصومه ابتکار از ساختمان پردیسان به معاونت زنان و خانواده و قرار گرفتن شهیندخت مولاوردی به عنوان مشاور رئیس‌جمهور در امور حقوق شهروندی، موجب تغییر در نگاه به ظرفیت جلسه ملی ستاد زن و خانواده شد به گونه‌ای که در این دولت نه یک جلسه که دو جلسه این ستاد به ریاست شخص رئیس جمهور برپا شد.

دستاوردهای این جلسات اما بیش از آنکه بخواهد مطالبات حوزه زنان و چالش‌های آنان را پوشش دهد دستاوردهایی سیاسی برای دولت و اقشار خاصی از زنان بود.

■ سیر تشکیل جلسات ستاد ملی زن و خانواده در دولت‌های یازدهم و دوازدهم

دولت یازدهم در طول مدت حضورش زیر بار تشکیل جلسه ستاد ملی زن و خانواده نرفت. دولت دوازدهم اما درنهایت جلسه ستاد ملی زن و خانواده به ریاست دکتر حسن روحانی رئیس‌جمهور و البته بدون حضور بسیاری از اعضایی که مطابق قانون برای رسمیت دادن به برگزاری این جلسه حضورشان الزامی است، در سکوت خبری برگزار شد. محور این جلسه عدالت جنسیتی بود. در واقع این ستاد به جای تمرکز بر موضوعات مبتلابه جامعه زنان و خانواده به مباحث شعاری و حاشیه‌سازی پرداخت و خروجی‌اش نه برای قاطبه جامعه زنان و خانواده‌ها که برای اقلیتی بود که با برقراری «عدالت جنسیتی» مورد نظر و نشستن بر کرسی‌های مدیریتی، چالش‌های عمومی جامعه زنان و مسائلی همچون اشتغال، بیمه و تحکیم خانواده را فراموش می‌کنند و با تکیه بر رانت آقازادگی از تریبون‌های عمومی برای مطالبات خصوصی خود بهره می‌گیرند.

در گزارش کوتاهی که از محتوای این جلسه روی خروجی سایت معاونت زنان و خانواده قرار گرفت در این نشست دستگاه‌ها مکلف شدند داده‌های آماری خود را به تفکیک جنس تهیه کنند و در اختیار دبیرخانه ستاد قرار دهند تا در کارگروهی متشکل از دستگاه‌ها در معاونت، شاخص‌های عدالت جنسیتی نهایی شود. موضوع تقسیم کار ملی دستگاه‌های ذیربط در زمینه انجام آموزش‌های قبل، حین و بعد از ازدواج در راستای ارتقای سطح فرهنگ و آگاهی‌ها در حوزه‌های حقوقی و مهارت‌های ارتباطی و نقش‌آفرینی زنان و مردان در خانواده نیز در این جلسه مورد تصویب قرار گرفت و مقرر شد جزئیات برنامه‌ای دستگاه‌ها تهیه شود.

همچنین طرح برنامه ملی ارتقای نشاط و تندرستی زنان و دختران که مشتمل بر بخش‌های مختلف بوده و با هدف گسترش تندرستی و فعالیت‌های ورزشی نشاط‌آور در میان دختران و زنان اجرا می‌شود، بررسی شد و به تصویب رسید.

گزارشی از افزایش انتصاب مدیران زن در دستگاه‌های اجرایی پس از ابلاغ مصوبه رئیس‌جمهور مبنی بر اینکه تا پایان دولت دوازدهم باید ۳۰ درصد از مسئولیت‌ها و پست‌های دولتی در اختیار بانوان قرار بگیرد، بخش دیگر این جلسه بود.

■ نبود ردپایی از مصوبات قبلی

در نخستین جلسه ستاد ملی زن و خانواده هم هیچ ردپایی از پیگیری مصوبات قبلی این ستاد به چشم نمی‌خورد؛ مصوباتی نظیر کلیات برنامه جامع «تشکیل، تحکیم و تعالی نهاد خانواده»، تصویب کلیات برنامه‌ها و اقدامات دستگاهی مربوط به سیاست‌های جمعیتی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی، بررسی دستورالعمل برنامه ملی افزایش نرخ جمعیت و باروری و پیگیری لایحه قانون سیاست‌های جمعیتی و لغو قانون تنظیم خانواده از مجلس شورا، دستورالعمل برنامه ملی افزایش جمعیت و ارتقای نرخ باروری و تشکیل جلسه کارگروه تخصصی طرح ملی آموزش زوج‌های جوان که خروجی دوره‌های قبلی ستاد زن و خانواده بود. یکی از انتقادات مهم دیگری که فعالان حوزه زنان نسبت به این جلسه داشتند تشکیل جلسه بدون حضور تعدادی از اعضای قانونی آن بود.

توران ولی‌مراد، فعال امور زنان همان زمان در این باره به «جوان» گفت: «به دلیل حضور نداشتن اعضای تعیین شده برای ستاد ملی زن و خانواده جلسه تشکیل شده ستاد ملی زن و خانواده که جایگاه حقوقی دارد از این جایگاه برخوردار نبود هرچند اسمش را بگذارند ستاد ملی زن و خانواده!»

■ ستاد ملی زن و خانواده به وقت انتخابات

جلسه ششم ستاد ملی زن و خانواده جلسه پایانی این ستاد در دولت نبود. همین چند روز پیش، درست یک هفته قبل از برگزاری انتخابات مجلس یازدهم هفتمین جلسه ستاد ملی زن و خانواده این بار هم با حضور و به ریاست رئیس جمهور برگزار شد.

جلسه دوم ستاد ملی زن و خانواده در دولت دوازدهم بیش از آنکه به یک جلسه شبیه باشد به میتینگی تبلیغاتی می‌ماند؛ همایشی که رئیس جمهور یک بار دیگر پای وزیر زن را به میان آورد و از دست‌های پنهانی سخن گفت که مانع انتخاب وزیر زن شدند.

در این جلسه هم اکثریت اعضای ستاد ملی زن و خانواده حضور نداشته‌اند. این در حالی است که تشکیل جلسه بدون حضور اعضای قانونی آن، وجاهت قانونی جلسه ستاد ملی زن و خانواده را زیر سؤال می‌برد.

> **آیین‌نامه تشکیل ستاد ملی زن و خانواده، بهمن ماه ۸۹ با شش ماده در شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید و مصوبه این آیین‌نامه نیز در ۲۶ شهریور ۹۰ تصویب شد. هدف از تشکیل این ستاد هم تقویت و تحکیم نهاد مقدس خانواده و پاسداری از قداست آن و استوار ساختن روابط خانوادگی بر پایه حقوق و اخلاق اسلامی و حفظ و ارتقای جایگاه زنان در تراز جمهوری اسلامی عنوان شد. این ستاد برای حذف تمام موازی‌کاری‌هایی که در حوزه‌های مختلف در زمینه فعالیت‌های امور بانوان وجود داشت تشکیل شد و بنا شد ستاد ملی زن و خانواده تمام فعالیت‌های مختص زنان را از روی کاغذ به میدان عمل بیاورد**

نمای نزدیک

■ ستاد ملی زن و خانواده در قانون

براساس ماده یک آیین‌نامه تشکیل ستاد ملی زن و خانواده موضوع مصوبه شماره ۹۰/۷۰۵۶/دش مورخ ۱۳۹۰/۶/۲۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی، «به منظور تحقق اصول دهم و بیست و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ستاد ملی زن و خانواده که در این آیین‌نامه به اختصار ستاد نامیده می‌شود، با هدف تقویت و تحکیم نهاد مقدس خانواده و پاسداری از قداست آن و استوار ساختن روابط خانوادگی بر پایه حقوق و اخلاق اسلامی و حفظ و ارتقای جایگاه زنان در تراز جمهوری اسلامی ایران با ترکیب ذیل تشکیل می‌شود:

۱ـ رئیس جمهور (رئیس)، ۲ـ معاون اول رئیس جمهور (نایب رئیس)، ۳ـ دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، ۴ـ وزیر آموزش و پرورش، ۵ـ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۶ـ وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، ۷ـ وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ۸ـ وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ۹ـ وزیر کشور، ۱۰ـ وزیر دادگستری، ۱۱ـ رئیس سازمان ملی جوانان، ۱۲ـ رئیس سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ۱۳ـ مشاور رئیس قوه قضائیه، ۱۴ـ رئیس فراکسیون زنان و خانواده مجلس شورای اسلامی، ۱۵ـ نماینده سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، ۱۶ـ رئیس شورای فرهنگی و اجتماعی زنان و خانواده، ۱۷ـ رئیس مرکز امور زنان و خانواده (دبیر ستاد)، ۱۸ـ دو نفر صاحب نظر در امور خانواده و زنان از حوزه و دانشگاه به پیشنهاد مرکز امور زنان و خانواده و تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی به مدت سه سال، تبصره- ستاد می‌تواند حسب مورد از سایر دستگاه‌ها بنا بر ضرورت دعوت نماید.»

اما در دو جلسه این ستاد در دولت دوازدهم قوانین مرتبط با حضور اعضای ستاد ملی زن و خانواده رعایت نشده است. جالب اینجاست که هم جلسه نخست پیش از تشکیل رسانه‌ای نشد و هم جلسه دوم! بگذریم از اینکه خروجی جلسات این ستاد در دولت دوازدهم نیز با کارویژه‌های ستاد ملی زن و خانواده فاصله‌ای عمیق داشت و این فاصله در دومین جلسه ستاد ملی زن و خانواده بیشتر دیده می‌شد.

یادداشت

محمدمهدی نیک‌ضمیر

تاکسی بانوان به همه نمی‌رسد

وقتی که خودروی شخصی نداشته باشی و یا بخواهی فرهنگ شهرنشینی را به عنوان یک شهروند نمونه به جا بیاوری و مراقب آلودگی هوا هم باشی، اغلب سه گزینه برای آمد و رفت‌های شهری روی میزت قرار دارد؛ مترو، اتوبوس و تاکسی.

خیلی‌ها گزینه سوم را ترجیح می‌دهند چون خیلی وقت‌ها راحت‌تر و سریع‌تر است. بعضی اوقات هم برای تردد در برخی مسیرها هیچ گزینه دیگری روی میز نیست. اما زن که باشی این گزینه حمل و نقل درون شهری هم برایت خالی از دردسر نیست؛ از اجبار به نشستن کنار آقایان برای زودتر رسیدن به مقصد گرفته تا رانندگان تاکسی که اغلبشان مردند و تو در آرزوی آن می‌مانی تا بتوانی با یک تاکسی با راننده خانم به مقصد برسی.

زندگی شهرنشینی هم دردسرهای خودش را دارد و ترافیک و چالش‌های حمل و نقل عمومی یکی از اصلی‌ترین این دردسرهاست. آقایان در این مورد هم مانند بسیاری از مسائل دیگر با معضلات کمتری مواجهند اما زن که باشی برای سفرهای درون‌شهری و تاکسی سوار شدن هم گاهی وقت‌ها با مشکلاتی مواجه می‌شوی که تنها خانم‌ها می‌توانند جنس این مشکلات را متوجه شوند. با تمام اینها اما ساختار مدیریت شهری نتوانسته چندان تدبیری برای این موضوع داشته باشد و راه حلی بیندیشد که خانم‌ها با آرامش بیشتری سوار تاکسی شوند و به محل کار، تحصیل و یا مهمانی و خریدشان برسند چراکه در ساعاتی از روز تعداد خانم‌هایی که می‌خواهند به محل کار یا تحصیلشان برسند از آقایان کمتر نیست اما بر خلاف اتوبوس و مترو که بخش‌هایی را به خانم‌ها اختصاص داده‌اند تا بتوانند با فراغ خاطر سفرهای درون‌شهری‌شان را انجام دهند، در تاکسی‌ها هیچ تسهیلاتی برای بانوان در نظر گرفته نشده است.

■ تاکسی بانوان از آغاز تا امروز

سال ۸۵ بود که نخستین ناوگان تاکسی بی‌سیم بانوان در پایتخت آغاز به کار کرد تا از ۱۵ میلیون سفر درون‌شهری که نیمی از آن سهم خانم‌هاست برای نقل و انتقال رانندگان خانم به خانم‌های تهرانی سرویس ارائه کنند. بعد از این ماجرا بود که کم‌کم پای برخی خانم‌ها به آژانس هم باز شد اما روی هم رفته تاکسی‌های بانوان و خودروهای شخصی‌ای که راننده‌شان خانم است آن‌قدر زیاد نیستند تا بتوانند به نیمه فعال شهر تهران ارائه خدمت کنند. به همین خاطر است که وقتی صبح از خواب بیدار می‌شوید تا در محل کار یا تحصیل حاضر شوید یا وقت‌هایی که خسته از یک روز کاری سخت می‌خواهید به خانه برگردید به ندرت می‌توانید یک تاکسی ویژه بانوان پیدا کنید.

■ چالش‌های تاکسی سواری برای خانم‌ها

خانم مرادی ۲۹ ساله و عکاس است. وقتی از او درباره مشکلاتی که برای استفاده از تاکسی در شهر دارد می‌پرسم، می‌گوید: «من حداقل یک بار در روز تاکسی سوار می‌شوم اما آن‌قدر منتظر می‌مانم تا یک ماشین خالی بیاید که بتوانم در کنار راننده بنشینم.» وی در پاسخ به چرایی این انتظار پاسخ می‌دهد: «من معذب می‌شوم از اینکه مجبور باشم در صندلی عقب تاکسی در کنار یک آقا بنشینم.» به گفته وی حتی اگر با افراد مؤدب و محترم مواجه باشید، وقتی این آقا می‌خواهد برای حساب کردن کرایه تاکسی دست در جیبش بکند باز هم ممکن است آرنجش به کنار دستی برخورد کند و مسلماً اگر یک خانم در کنار این آقا نشسته باشد معذب خواهد شد. خانم مرادی ترجیح می‌دهد حتی اگر قرار است در صندلی جلوی ماشین و کنار راننده بنشیند راننده خانم باشد این در حالی است که به گفته وی در تمام این مدتی که مشغول تحصیل و کار بوده تنها دو بار با راننده خانم مواجه شده که یک بارش هم تاکسی نبوده و خودروی شخصی بوده است.

خانم حسینی هم ۳۳ ساله و کارمند است. وی تأکید می‌کند: «من اگر مجبور باشم شخصی هم سوار می‌شوم اما ترجیح می‌دهم تاکسی سوار شوم چون مطمئن‌تر است. وقتی از او درباره انتخابش برای نشستن در صندلی جلو یا عقب ماشین می‌پرسم، می‌گوید: اغلب جلو می‌نشینم مگر اینکه در صندلی عقب هم در کنار یک خانم قرار بگیرم. وی تأکید می‌کند اصلاً دوست ندارد چسبیده به یک آقا بنشیند به خصوص اگر ماشینی که سوار می‌شود پراید باشد.» خانم حسینی ادامه می‌دهد: «اگر تاکسی پژو یا سمند باشد چون اتاقش کمی بزرگ‌تر است در صورتی که در کنار افراد محترمی قرار بگیرید خیلی با مشکل مواجه نمی‌شوید اما اتاق کوچک پراید موجب می‌شود هر سه مسافر به هم بچسبند که در این صورت اگر خانم و آقایی در کنار هم قرار بگیرند خیلی سخت است.» او هم تاکسی بانوان را ترجیح می‌دهد اما می‌افزاید: «اگر بخواهم برای تاکسی با راننده خانم منتظر بمانم تا شب هم به کارم نمی‌رسم.»

خانم اسدی ۵۴ ساله و خانه‌دار است. او هم خیلی وقت‌ها که برای خرید از خانه بیرون می‌آید تاکسی سوار می‌شود. خانم اسدی هم اگرچه ترجیح می‌دهد در کنار یک خانم بنشیند اما به قول خودش خیلی در بند این حرف‌ها نیست. وی می‌افزاید: «سنی از من گذشته و این جوان‌ها جای بچه من هستند به خاطر همین هم دیگر صبر نمی‌کنم تا حتماً یک ماشین خالی گیرم بیاید و در صندلی جلو سوار شوم. وقتی کار دارم به این چیزها توجه نمی‌کنم و سوار می‌شوم.»

■ هوای خانم‌ها را داشته باشید

خیلی کار سختی نیست؛ اینکه تعداد تاکسی‌های ویژه بانوان افزایش یابد یا قوانینی برای آرامش و آسایش بیشتر خانم‌ها برای نشستن در تاکسی در نظر گرفته شود. مثلاً اینکه اولویت نشستن در صندلی جلو با خانم‌ها باشد. اگرچه در عمل این گونه مسائل فرهنگی است و شاید لازم است خود آقایان هم حواس‌شان بیشتر به خانم‌ها باشد؛ خانم‌هایی که درست مثل مادر، خواهر، همسر یا دختر آنها نیازمند آرامشند.

ویترین

اعطای نفقه و اجرت‌المثل در طلاق از طرف زن چگونه است؟

قانون درباره چگونگی اعطای نفقه و اجرت‌المثل در طلاق از طرف زن توضیحاتی داده است. نفقه و اجرت‌المثل در طلاق از طرف زن چگونه است؟ به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، بر اساس قانون مرد باید به همسر خود نفقه پرداخت کند اما شرایط پرداخت نفقه هنگام طلاقی که از سوی زن باشد متفاوت است.

در اغلب موارد طلاق از سوی مرد انجام می‌شود اما اگر طلاق از سوی زن انجام گیرد تا مادامی که زن در عده است، نفقه باید توسط زوج به زوجه پرداخت شود، البته اگر دو طرف توافق دیگری درباره این موضوع داشته باشند و رابطه‌ای بین زن و مرد برقرار نشده باشد، نفقه بعد از طلاق به زوجه تعلق نمی‌گیرد. اجرت‌المثل و درخواست نفقه از طرف زن بر مبنای سال ازدواج تا طلاق و بر حسب وضعیت مالی مرد تعیین می‌شود. حداقل نفقه از ۷ میلیون ریال است و تا بیش از آن ادامه دارد، همچنین تعیین میزان نفقه بستگی به شرایط زندگی و تمکن مالی مرد دارد.